

Dandakaranya

Indiensolidaritets

NUMMER 2- 2015

SALWA JUDUM 2 PA GANG...

DAGS ATT DRA IGÅNG
"INTERNATIONAL CAMPAIGN
AGAINST WAR ON THE
PEOPLE IN INDIA"?

2011 var Arundhati Roy och Jan Myrdal i London på ett möte till stöd för ICAWPI, International Campaign Against the War on People in India. Denna kampanj har dock tyvärr varit mer eller mindre död de senaste två åren. En bidragande förklaring till detta kan vara att indiska myndigheter har fängslat folk som har arbetat med kampanjen. Nu när en ny version av den hemska Salwa Judum-kampanjen är på gång är det kanske dags att vi drar igång en lokal version av ICAWPI här i Sverige?

KONTAKT:

indiensolidaritet@gmail.com

0729-139147

facebook.com/groups/indiengruppen

Salwa Judum var en militär kampanj som drogs igång av den indiska staten 2005 och som riktade sig mot ursprungsbefolkningen i delstaten Chhattisgarh. På framsidan syns deltagare som peppar sig för att gå ut och sätta eld på byar. Bilden är tagen av en kille vars by brändes ner. Speciellt med Salwa Judum-kampanjen var bl.a. att staten ansträngde sig särskilt för att tvinga personer ur lokalbefolkningen att angripa sitt eget folk.

En stor mängd makabra mord och övergrepp begicks av deltagarna medan kampanjen rasade. Delar av befolkningen i Chhattisgarh tvingades in i koncentrationsslåger. Kampanjen var så brutal att Indiens högsta domstol 2011 förklarade den illegal. I maj 2013 fick naxalitstyrkor tag på Salwa Judums grundare Mahendra Karma som blivit en ledande person Kongresspartiet. Han sköts i ett bakhåll när hans bilkortage åkte igenom ett skogsområde.

Den nya Salwa Judum-kampanjen kallas "Vikas Sangharsh Samithi" (Committee to struggle for development) och syftet sägs vara "fred" och "utveckling". Men enligt naxaliterna så är syftet med kampanjen att intensifiera den övergripande militära kampanjen "Operation Green Hunt" och att driva bort befolkningen för att sälja ut naturresurser till inhemska och utländska jätteföretag. Statens förhoppning är också att försöka utrota naxaliternas folkregering "Janathana Sarkar" eftersom denna har fått ett starkt fäste i det stora skogsområde som utgör Dandakaranya.

De indiska kompradorernas företag Tata, Essar, Jindal, Mithal och Neco ligger i startgroparna för att exploatera naturresurserna i Dandakaranya. Problemet är bara att befolkningen måste rensas bort först. Värdet av naturresurserna i Dandakaranya beräknas till biljoner i svenska kronor räknat. Staten har formellt lovat bort ursprungsbefolkningens områden genom exploateringsavtal "Memorandums of Understanding". Storbolagen Tata och Essar har tecknat exploateringsavtal beträffande mineralutvinning för flera miljarder kronor. För att underlätta plundringen av naturresurser håller den indiska väpnade

styrkor bl.a. på med att anlägga en järnväg genom Dandakaranya. En fjärdedel av folkgruppen Madia Gonds område i Maad föreslås att bli till ett militärt träningsområde med en stor skola för militärer. Projektet möter så klart hårt motstånd från folkrörelsen som alltid omfattar många andra grupper än naxaliterna.

Föreningslivet

Detta nummer av Dandakaranya kommer något sent. Tanken var att det skulle bli fyra nummer under 2015. Förra numret var dock så tjockt att det kan räknas som ett dubbelnummer. Tveksamt är om vi hinner med 4 nummer detta år. En ursäkt till prenumeranterna för detta.

Föreningen har varit ganska passiv i Stockholm och vi planerar ett möte för att dra igång aktiviteter under hösten. I Göteborg kallar kamraterna nu till en studiecirkel i förra numret av Dandakaranya. Kanske borde vi göra något liknande i Stockholm?

INDIENS ARKEOLOGIPOLITIK

(Denna artikel använder en variant av Harvardsystemet för att ange källor.)

Vetenskapen går mycket sällan att skilja från politiken. Allting kan ha en ideologisk dimension, vare sig det är socialantropologi eller elektrokemi. Detsamma gäller så klart arkeologin, studiet av vårt förflutna genom analys av materiella lämningar. Denna vetenskap har använts av olika aktörer i olika syften ända sedan dess början, ofta för att hävda legitimiteten i olika påståenden eller handlingar. Så även i det moderna Asien, där arkeologin och den materiella historien fått en användning som ofta är högst politisk. Många exempel finns på detta. I Kina har stora statliga investeringar gjorts i marinarkelogin, som används för att stödja landets anspråk på öar i Syd kinesiska havet (Page, 2013, 2 december). Konflikten mellan Kambodja och Thailand om Preah Viheartemplet, vilken skördat

många liv, blossade upp igen 2008 efter att området utnämns till UNESCO-världsarv (Borrell, 2013, 11 februari). I Sri Lanka har arkeologin använts av den buddistisk-singalesiska regeringen som ett vapen mot den huvudsakligen hinduiska tamilminoriteten. Detta bland annat genom att – utan tamilska arkeologers deltagande – identifiera nya fyndplatser som singalesiska, och bygga nya buddistiska helgedomar där, djupare och djupare in i de tamilska områdena. Genom detta befästs statsmakten i forna rebellområden (Page, 2010, 6 april). Även i Indien sker liknande saker.

Den indiska arkeologin existerar huvudsakligen i form av "Archaeological Survey of India" (ASI), en statlig myndighet lik det svenska Riksantikvarieämbetet. Liksom de flesta andra vetenskaper i Indien så har arkeologin sitt ursprung i den brittiska kolonialmakten. ASI:s första föregångare grun-

dades 1784, och fick sin nuvarande form 1861 (Archaeological Survey of India, u.å.). ASI var därmed till sin natur ett kolonialt verktyg, som användes för koloniala ändamål. Under senare perioder har de indiska arkeologerna bidragit till att skapa en självständig indisk identitet, och förkastat många koloniala teorier om indisk historia, men detta arv har fortsatt existera i både struktur och teori. Detta märks till exempel i frågan om den indiska ursprungsbefolkningen. Kulturanthropologen Ashish Chadha skriver (2003:159) att ASI liksom britererna ser den som lägre stående, och fullföljer "the colonial aims of the British" genom att agera stöttepelare i regeringens fördrivningspolitik gentemot dessa folkgrupper.

I vissa fall har ASI kommit i direkt konflikt med ursprungsbefolkningen – och även fått en roll i det pågående naxalittupproret, som utspelar sig i många av

områdena bebodda av den. I sin roll som statliga anställda, ofta åtföljda av polisstyrkor, kan det vara lätt för rebellerna att uppfatta de utomstående arkeologerna som fientliga. I flera rebellkontrollerade områden kan inte ASI arbeta fritt på grund av detta, vilket fått en hel del uppmärksamhet i indisk media – ibland i en högst chauvinistisk riktning. Tidningen Hindustan Times rapporterade till exempel om detta för ett par år sedan (Singh, 2006, 11 oktober) med den aningen misstänkta rubriken "Ancient glory under Naxal shadow".

Väl värt att tänka på är vilka de fyndplatser som naxaliterna hindrat arkeologerna från att nå är. Huvudsakligen består de av håll- och grottmålningar. Dessa är daterad från stenåldern och framåt, och är inte bara forntida lämningar utan också en viktig del i ursprungsbefolkningens kulturliv och traditioner än idag (Bennett och McDowell, 2012). Den arkeologi som sker är i grund och botten välvillig, men utförs med perspektiv och metoder som är långt ifrån inklusiva. Det borde vara en demokratisk process. Som det nu är involverar den lokalborna endast som grov arbetskraft, inte jämlika deltagare i hantering av sitt kulturarv. Utifrån detta perspektiv kan det tyckas förståeligt att byborna hyser en motvilja mot låta staten ta målningarna i besittning – något som faktiskt inte är något nytt rebellfenomen. Till exempel så ASI har vägrats tillgång till grottmålningarna i Bastardistriktet i delstaten Chhattisgarh av områdets stammar ända sedan Indiens självständighet, långt innan upprorets början (Chakraborty, 2011, 30 november).

Oavsett så är detta, att naxaliterna är ett hot mot det indiska kulturarvet, ett återkommande tema i nyhetsrapporteringen. Retoriken är aggressiv, inte bara i nationell media utan även i akademiska cirklar vilket fått viss effekt på diskursen utomlands. Tidningen The Telegraph beskrev 2011 den österrikiske forskaren Erwin Neumayers reaktion efter att fått höra talas om situationen på ett indiskt seminarium: "[Neumayer] urged the government to intervene to 'save the art forms'" (Chakraborty, 2011, 30 november).

Sanningsgraden i detta hot, som leder till uppmaningar till statlig intervention i arkeologins namn, är relativt oklart. Å ena sidan kan det nämnas att Indo-Asian News Service (2005, 2 maj) rapporterade 2005 att arkeologer i delstaten Jharkhand drabbats av direkta hot från naxaliterna, och därmed fått avbryta sitt arbete. Ett exempel på motsatsen kan ses i fältarkeologen K. K. Mohammeds beskrivning av hur naxaliterna behandlat hans team, vilket arbetade i delstaten Chhattisgarh. Efter att de beväpnade gerrillasoldaterna fått höra att grovarebetarna inte var anställda under alltför orättvisa förhållanden, och blivit informerade om arkeologernas avsikter, så behandlade de dem väl (Sharma, 2013, 2 maj).

Intressant att poängtera vad gäller naxaliterna är hur politiker tycks använda Indiens kultur- och naturarv på olika sätt beroende vad som passar den militära strategin för tillfället. I delstaten Karnataka vägrade lokalregeringen 2012 stödja att de Västra Ghatsbergen, en region till stora delar bebodd av ursprungsbefolkningen, blev utnämnt till UNESCO-världsarv. Detta för att, enligt den BJP-kopplade skogsministern C. P. Yogeshwar, bristen på ekonomisk utveckling i området skulle leda till en ökning i "antisociala aktiviteter" och göra bergen till en perfekt naxalitgrogrund, skrev tidningen The Hindu (2012, 5 juli). På andra håll, i Chhattisgarh, har däremot miljoner rupier lagts 2014 på att utveckla ekoturism och kulturarvs-turism, med avsikten att denna industri ska bli myndigheternas starkaste vapen mot rebellrörelsens utveckling (U N, 2014, 6 juni).

Dessa arkeologi- och kulturarvsrelaterade beteenden kopplade till naxaliterna kan verka betydelselösa, men spelar en viktig roll i sett i den större kontexten. Och även en mindre handling kan ha stor effekt. Det är inte enbart i relation till ursprungsbefolkningen som ASI har en tveksam syn och politiska användningsområden, utan även i konflikten mellan hinduer och muslimer i norra Indien. Det mest tydliga exemplet är förstörelsen av Babrimoskéen,

vilken uppfördes på 1500-talet i staden Ayodhya, i delstaten Uttar Pradesh. Enligt hinduisk tradition låg moskéen på guden Ramas födelseplats. Den första våldshandlingen kopplad till moskéen skedde redan 1853, och det har fortsatt sedan dess. Under det sena 1900-talet utförde ASI flera utgrävningar, den sista 1992, vars slutsatser har blivit både vetenskapligt och politiskt kritiserade. De kom fram till resterna av ett hinduiskt tempel låg under moskéen.

Detta var en bidragande effekt till att medlemmar ur den paramilitära hindunationalistiska gruppen Rashtriya Swayamsevak Sangh – nära kopplad till premiärminister Narendra Modis Bharatiya Janata Party (BJP) – rev moskéen senare år 1992. Denna förstörelse orsakade stora kravaller, vilka fortsatte i månader framåt. Dessa i sin tur orsakade Mumbabombningarna 1993 och årtal av efterföljande etnoreligiöst och politiskt våld. Tusentals dödades våldsspiralen. 2003 återvände ASI för att igen gräva ut platsen, på order av en domstol. Återigen gavs samma svar, att moskéen var byggd på ett tempel, en slutsats som många kritiker – vilka poängterat flera fel i hur utgrävningarna genomfördes – kallat starkt politisk motiverad. Resultatet användes i rätten för att rättfärdiga förstörelsen av den femhundra år gamla byggnaden, och de efterföljande våldshandlingarna (Chadha, 2010:230-231).

Arkeologin kan, som sagt, vara ett farligt verktyg. Den indiska arkeologin kommer fortsätta vara ett skarpeggat svärd tills den dag då den slutar vara påverkad av statsambitioner och partipolitiska agendor, och lämnar bakom sig sitt koloniala bagage.

Anton Larsson, arkeologistudent vid Göteborgs Universitet.

Källor

- Archaeologists seek security from Jharkhand Maoists (2005, 2 maj). Indo-Asian News Service. Hämtad 2014-12-19 från www.goo.gl/XNuhPc

Ett kraftfullt svar från en naxalitleadarens dotter till delstatssäkerhetsministern

Den första veckan i juli skrev Keralas delstatssäkerhetsminister Ramesh Chemithala ett öppet brev till döttrarna till ett naxalitärpar, Rupesh och Shyna, vilka arresterades av Andra Pradeshs polis i maj i år. Rapporten säger att de arbetat och levt under jord i cirka tio år. De två naxaliterna har två döttrar – 19-åriga Ami och Savera, som är nästan 10 år.

I sitt brev talade ministern om sin oro för de två barnen som inte fick tillräcklig omsorg av sina föräldrar. Han vädjade också till flickorna att inte bli ”involverade i meningslösa kampanjer och falska ideologier.” Istället bad han dem att ”fokusera på sina teoretiska studier och växa som ansvarsfulla medborgare i nationen”.

Ami, den äldre syster har nu skrivit ett öppet svar till ministern, hennes häcklande och missnöje med innehållet i hans brev kan alla se. Hennes brev publicerades i nätupplagan av Malayalams tidning Madhyamam.

Ett översatt utdrag ur brevet som ursprungligen skrevs i Malayalam

“Bästa Minister, jag råkade läsa det brev du skrev till oss där du överöste oss med dina sympatier. Som en fader till två, talade du om hur berörd du var att vi inte fick tillräcklig kärlek och omvårdnad av våra föräldrar. Tack för din omtanke. Trots det kunde jag inte undgå att lägga märke till några sakfel och inkonsekvenser i brevet. Därför bestämde jag mig för att dela med mig av mina åsikter.

Det är ologiskt att säga att min syster och jag inte fick tillräcklig kärlek och omvårdnad av våra föräldrar. Jag tror vi fått mer av det än de flesta barn jag

känner. Jag brukade följa med mina föräldrar överallt som barn. Faktum är att jag bodde i adivasikolonin där du turnerade 1:a januari när jag var 5 år gammal.

Mitt liv i Kalkutta, Rami, Bombay och Bengaluru gav intressanta inblickar i kulturer och konflikter. Detta hjälpte mig att vidga mina vyer en del. Men sakerna förändrades när den polisstyrka som du nu leder trängde in i våra liv.

När jag var tio år, blev min fyraåriga lillasyster och vår mamma satta i häktet av polisen. På grund av din polisstyrkas ständiga trakasserier, beslutade vår mor att ge upp sitt arbete i Keralas högsta domstol och blev en socialaktivist på heltid. Hon hade då skrivit ett brev till chefsminister VS Achuthanandan och kritiserat den polisstyrka som pressade henne till det beslutet. Jag bara utfärdar en mild påminnelse att det är den polisstyrka som du leder som tvingar oss att förbli utbildade.

I ditt brev skriver du också om hur orolig du är att människor leder oss vilse. Du har också uppmanat oss att akta oss för dem. Men verkligheten är annorlunda.

En grupp poliser slog sönder ytterdörren till vårt hus utan tillstånd och plundrade vårt hus. De var ohövliga mot mig. De sade till min 5 år gamla syster att om de fick fatt i vår far skulle de döda honom genom att drämna en stor sten i hans huvud.

Det finns fler historier som dessa..... När min syster och jag besökte en verksamhet anordnad av en kulturell front, blev vi anklagade för att vara

maoister och inlåsta i Mahila Mandir. Det enda dina poliser var bekymrade för var hur kysk jag var. ”Om jag var oskuld? Har du din mödomshinna intakt?” var några av de många frågorna de hade att ställa till mig.

När en polisman frågade efter mitt lösenord till Facebook begärde jag att få delge det inför en högre tjänsteman. För detta svarade han och varnade mig att jag inte kommer att få se världen utanför under en lång tid framöver om jag inte löd. Vad är ditt svar till min syster som hjärtskärande skrek hela natten i Mahila Mandir?

Arrangörerna av den kulturella fronten anklagades orättvist för att kidnappat oss och blev tillrättavisade. Detta skedde trots att vi upprepade att de inte hade kidnappat oss. Din polisstyrkas häxjakt gick loss på dem med hjälp av UAPA och har gjort deras liv till ett helvete.

Det är på grund av dessa ständiga trakasserier vi gått igenom i våra liv, som fått oss att inse de vanföreställningar som en mäktig demokrati är byggd på. Den omänskliga politik polisen har, har får mig att inse att den ideologi mina föräldrar kämpar för, är rätt.

När du tog dig tid att visa dina sympatier för oss för att vi växer upp utan några föräldrar, hur kunde du då ignorera de 150 barn i Attappady som föds dödfödda varje år? I Endosulfan, Plachimada, Arippa, Kathikudan och på många andra platser finns protester som gäller mark vilket har gjort Kerala till ett område för massrörelser. Barn föds i detta område också, varför erkänner du inte dem?

Hälften av barnen från regionala stammar som skriver in sig i grundskolan klarar inte att nå nästa nivå. Nära tre fjärdedelar av dem når inte gymnasiet. Kan du fly från dessa misslyckanden? På grund av privatiseringen av utbildningen är tiotusentals nu i händerna på studielån och självmord har rapporterats. Varför väljer du fortfarande att ignorera dem?

I ditt brev säger du att det inte är raserande men väl uppbyggnad vi behöver. Intressant, i december förra året läste jag ett brev som min far skrev till dig. Han uppmanade dig att erkänna den svåra situationen för de jordlösa stamfolken. Han talade om

att de dåliga priserna de får för sina produkter är en spik i kistan för dem. I brevet läste jag om de stamfolk och fattigbönder som krossas på grund av den omänskliga politik som förs av din regering. Men du har aldrig tagit ett enda initiativ att lyfta fram den frågan.

Du kan kalla våra föräldrar för skurkar. För dig och dina föregångare kommer de säkerligen att vara skurkar. Bhagat Singh, Subhash Chandra Bose som motsatte sig kolonialismen kallades då skurkar. De behandlades alla med antidemokratiska lagar och mörka fängelsehålor.

Idag gör du med mina föräldrar på samma sätt. Men majoriteten av vårt folk som lever i fattigdom ser inte mina föräldrar som skurkar. Deras kamp genljuder mer bland dem än din. Mina föräldrar skapade ingen rikedom för sin egen framtid åt sig själva. Istället arbetade de för att göra livet för de fattiga och landet Kerala bättre.

Deras kamp var för dem.
(I all vänlighet av The News minute)''

Översättning från engelska till svenska Pia E. Hanzén

“Enough of acts passed by congress, now its time for action” - Nanendra Modi

Vet du varför vi är emot ”UTVECKLING”?

13 maj, 2015 av Lalit Shukla

Bauxiten hägrar i våra berg
Monstruösa vägar närmar sig våra byar
Människor darrar av rädsla när de korsar dem
Herrar kommer på dessa vägar i DEMOKRATINS namn
Viftandes med flaggan UTVECKLING
För att återföra det bakåtsträvande folket till
HUVUDFÅRAN
På samma vägar
ser vi varje dag lastbilar fulla med väpnade styrkor
som kommer till våra byar
För att rädda oss från ”MAOISTERNA, NAXALITERNA,
EXTREMISTERNA”
Genom att våldta oss, tortera oss, döda oss
För oavbruten UTVECKLING av landet
Det har beslutats av ”IMPERIET”
Att pulverisera våra berg
Att utplåna våra byar
Vi uppmanas att stödja UTVECKLINGEN till varje pris
Vi är tillsagda att stödja en god INVESTERING i
OMGIVNINGEN
Vi måste lämna våra älskade skogar, våra byar, våra fält
Vet du varför vi är emot ”UTVECKLINGEN”?

Indiensolidaritet tar inte emot pengar

från staten eller från några andra organisationer. Detta är en principiell hållning. En princip är en ståndpunkt som man aldrig får bryta mot. Vi tror att varje verklig folk rörelse måste vara självförsörjande. Den som tar emot pengar från andra organisationer kommer för eller senare medvetet eller omedvetet att börja anpassa sig till bidragsgivaren. Det går inte i längden att vara en kritisk och radikal röst om man samtidigt tar emot pengar från en organisation som har en helt annan politik och helt andra intressen. Det är inte många i Sverige som tar denna fråga på allvar. Men vi gör det och vi är beroende av dig. Sätt in en slant på:

SWEDBANK 82172032789240

Indiens premiärminister Narendra Modi

According to state officials, in 2002, Narendra Modi, then State Minister of Gujarat, was complicit in abating a "riot" attacking Muslims. Houses were burned, women were skewered, raped in broad daylight and in the end 1,000 were dead. Modi refused to be held accountable, even after chief of police stated "It was not a riot...it was a state sponsored pogrom." He is now the Prime Minister of the World's 2nd most populous nation.